

Ved Arnen

Et Bælg.

Fortælling af Karen M. Nielsen. (Fortsat.)

Altsaa er det Sommer nu. Varmen ligger bølgende over By og Bælke...

Der sidder Hans Rasmussen bred og staldpanadet for Bordenden og fortæller med sit tørre Lune en lille Sladderhistorie.

Saa raabes der paa en ny Omgang, og Sørensen er snart til Rede; mens nu Stemningen efterhaanden sliger, begynder der at vise sig en Sky paa Jakob Holms Pande...

Han koster hen til den almindelige Udgangsdør, men for denne sidder just hans Rasmussen. Her slipper han ikke ud; men Døren til Butiken er fri, den faar han forløje.

Na, saa velgørende stille der dog var herinde efter alt det Mudder, men dog næsten mere, end han ønskede, thi her var i Øjeblikket ikke en Moders Sjal til Stede.

So, derude paa Trappen stod jo Jomfru Halvorsen i Samtale med „Lars med Naget“, en fattig, gammel Fjær...

Nu lod det bog til, at Samtalen havde Ende, og Lars sit atter listet Naget paa Skuldrene. Jomfruen begæerte med en lille opmuntrende Bemærkning Rurvene paa og nittede Farvel, hvorpaa den gamle tridsede af.

Huskur for Kvinder. Til alle Aldere. Ofte jeg tænke aldeles frit en Del af mit gamle Husmiddel...

Mrs. M. Summers, Dr. D. Notre Dame, Ind.

blomstrende Marter, og pludselig gjorde hun omkring, faldt med et Gop op ad Trappen og løb lige imod Jacob Holm...

„Nej, det tror jeg meget godt“, sagde han lidt ironisk. Hun traabte lidt til Side og blev staende med sanket Hoved.

„Ron vel mere end min Pligt?“ lod det afmaalt. „Naa, men som dog ligefuldt forsamles af saa mangen anden.“

„Ja, jeg synes, at det gik lovlig vidt. Jeg holder i Grunden ikke ret af denne Smugtro.“ „Nej, ikke sandt“, sagde hun alvorlig.

„Virkelig?“ Stemmen var stovig, og de mørke Djne stottede halvt fra Siden op paa ham. „Avisler De maatte om min gode Mening om Dem?“

„Da har De virkelig taget fuldkommen fejl — jeg tror tværtimod alt godt om Dem.“ Men sig mig en Gang — er det derfor, at De aldrig vil se paa mig?“

„Se ogsaa paa mig, Jomfru Halvorsen“, bad han. Men hun forsøgte at drage Haanden ud af hans og sankede tum Hovedet ned.

„Er jeg da virkelig ikke en Gang saa meget for Dem som hin fattige Olding?“ — Ordene kom varmt, og Stemmen dirrede — men da løstede hun pludselig Hovedet og saa paa ham.

„Men at den stude faa saa dejlig en Løsning, havde han end næppe turdet hope at drømme, thi nu vidste han jo, at hun tilhørte ham — og han, tilhørte han da ikke hende? Jo, jo, han troede det.“

De andre leged derude. Ingeborg Maria Sict.

De andre leged derude i Vaarens skinnende Sol. Den unge Broder sad stille og vinterbleg i sin Stol.

Men da var der een, som luffed den klagede Mund med sin, og da var der een, som løftede ham varligt fra Pudens Vin.

„Forskaar da ikke min søde, at løb du ogsaa Tagfat, sad Mo'r jo ganske alene og sølte sig rent forladt.“

Han blev nok ikke hos hende, hvis han til Vejen fik Lov — men derfor har svag og stille hans Mo'r ham ogsaa behov.

„Det tror jeg om Dem, Jomfru Halvorsen!“ Stemmen var stovig, og de mørke Djne stottede halvt fra Siden op paa ham.

„Avisler De maatte om min gode Mening om Dem?“ Stemmen var stovig, og de mørke Djne stottede halvt fra Siden op paa ham.

„Da har De virkelig taget fuldkommen fejl — jeg tror tværtimod alt godt om Dem.“ Men sig mig en Gang — er det derfor, at De aldrig vil se paa mig?“

„Se ogsaa paa mig, Jomfru Halvorsen“, bad han. Men hun forsøgte at drage Haanden ud af hans og sankede tum Hovedet ned.

„Er jeg da virkelig ikke en Gang saa meget for Dem som hin fattige Olding?“ — Ordene kom varmt, og Stemmen dirrede — men da løstede hun pludselig Hovedet og saa paa ham.

„Men at den stude faa saa dejlig en Løsning, havde han end næppe turdet hope at drømme, thi nu vidste han jo, at hun tilhørte ham — og han, tilhørte han da ikke hende? Jo, jo, han troede det.“

„Nej, ikke sandt“, sagde hun alvorlig. „Ja, jeg synes, at det gik lovlig vidt. Jeg holder i Grunden ikke ret af denne Smugtro.“

tilbringer det meste af Dagen ube. Om Sommeren uden Unbtægtelse. Og om Vinteren saa ofte Vejret paa nogen Maade tillader det.

Men nu, naar de andre springer derude i Solens Stin, saa sidder der een i Stuen og klapper sin Mo'r paa Kinde.

„Ja, jeg synes, at det gik lovlig vidt. Jeg holder i Grunden ikke ret af denne Smugtro.“ „Nej, ikke sandt“, sagde hun alvorlig.

„Det tror jeg om Dem, Jomfru Halvorsen!“ Stemmen var stovig, og de mørke Djne stottede halvt fra Siden op paa ham.

„Avisler De maatte om min gode Mening om Dem?“ Stemmen var stovig, og de mørke Djne stottede halvt fra Siden op paa ham.

„Da har De virkelig taget fuldkommen fejl — jeg tror tværtimod alt godt om Dem.“ Men sig mig en Gang — er det derfor, at De aldrig vil se paa mig?“

„Se ogsaa paa mig, Jomfru Halvorsen“, bad han. Men hun forsøgte at drage Haanden ud af hans og sankede tum Hovedet ned.

„Er jeg da virkelig ikke en Gang saa meget for Dem som hin fattige Olding?“ — Ordene kom varmt, og Stemmen dirrede — men da løstede hun pludselig Hovedet og saa paa ham.

„Men at den stude faa saa dejlig en Løsning, havde han end næppe turdet hope at drømme, thi nu vidste han jo, at hun tilhørte ham — og han, tilhørte han da ikke hende? Jo, jo, han troede det.“

Noget er i Veien. Dr. Peter's Kuriko. Det gamle, velprøvede Urtemiddel. Den indeholder intet, som ikke vil gjøre dig godt.

Unge Mænd. Ungdommens Raadgiver. Bogen omhandler Livets Hemmeligheder. Væstefabel, mange Slags Engdomme, hemmelige Sæder, deres Følger, Forebyggelse og Helbredelse o. s. v.

mond, Va. Mine Djne fastede sig ved Sengen: „Hvilken Ven vi har i Jesus“ (What a friend we have in Jesus), og jeg satte mig ned ved Degelet og spillede og sang den.

„Sung den du fandt paa Toget!“ Det syntes jeg var umuligt, da jeg ingen Musik havde til den, dog tog jeg det lille Ukliks frem, lagde det frem for mig paa Orgelet og højede mit Hjerter i Ton til Gud.

„Santet, hvor fit De den Sang? Jeg har aldrig i mit Liv hørt noget lignende!“ Saa var Sengen „De ni og halvfems“ født.

„De ni og halvfems“ blev funden, sat til Musik og sendt ud i Verden. Man kunde maatte mene, at det hele kun var paa Slump, men for min egen Del kan jeg ikke se noget andet, end at det var Guds Tilstiftelse.

„Frit Guld-ur. Dette Ur har vist sig at være et usædvanligt præcist Ur. Bogen er paa 50 Sider med 30 Illustrationer og Kort, og sendes portofrit i samlet Indlægning for \$1.50 i Moroco Bind \$2.00. Send Bestilling og Money Order til FRED JOCHUMSEN, CEDAR FALLS, IA.

Digitet ud og fastede det i min Noteringsbog. Nafte Dag holdtes der Nøde i The Free Assembly Hall, hvor Moody talte over Emnet: Den gode Hjerde.

„Santet, hvor fit De den Sang? Jeg har aldrig i mit Liv hørt noget lignende!“ Saa var Sengen „De ni og halvfems“ født.

„De ni og halvfems“ blev funden, sat til Musik og sendt ud i Verden. Man kunde maatte mene, at det hele kun var paa Slump, men for min egen Del kan jeg ikke se noget andet, end at det var Guds Tilstiftelse.

„Frit Guld-ur. Dette Ur har vist sig at være et usædvanligt præcist Ur. Bogen er paa 50 Sider med 30 Illustrationer og Kort, og sendes portofrit i samlet Indlægning for \$1.50 i Moroco Bind \$2.00. Send Bestilling og Money Order til FRED JOCHUMSEN, CEDAR FALLS, IA.

„De ni og halvfems“ blev funden, sat til Musik og sendt ud i Verden. Man kunde maatte mene, at det hele kun var paa Slump, men for min egen Del kan jeg ikke se noget andet, end at det var Guds Tilstiftelse.

„Frit Guld-ur. Dette Ur har vist sig at være et usædvanligt præcist Ur. Bogen er paa 50 Sider med 30 Illustrationer og Kort, og sendes portofrit i samlet Indlægning for \$1.50 i Moroco Bind \$2.00. Send Bestilling og Money Order til FRED JOCHUMSEN, CEDAR FALLS, IA.

Ny Bog om Kriegen mellem Rusland og Japan. Af Marshall Everett. Denne interessante og spændende Krigs-historie om Verdens største Krig er lige udkommet.